

Nakon intervjuja sa pjesnikom **GORANOM SIMIĆEM**, objavljenog prije tri sedmice u "Slobodnoj Bosni", književnik **ABDULAH SIDRAN** podnio je sudsku tužbu u kojoj od Simića traži da mu plati 3.000 KM zbog klevete

Bosanskohercegovački pisac i akademik **Abdulah Sidran** podnio je tužbu protiv književnika **Gorana Simića** nakon intervjuja koji je sa Simićem objavljen u *Slobodnoj Bosni* broj 824, 23. avgusta ove godine.

Povod za tužbu je dio intervjuja u kojem je Simić, između ostalog, o Sidranu izjavio: "Na početku rata napisao je u kolumni u *Oslobođenju* da ako četnici dođu i pokolju cijeli grad, 'ono malo đubre Simić jedini će biti kojeg će poštediti' - što je bio poziv na linč, tako da sam tada s njim završio kako bih na miru mogao čitati njegove sjajne pjesme. Zamislite mene kako sa dvoje djece u Sarajevu 1992. čekam da mi na vrata pokuca neko sa otkočenim pištoljem i tekstom kolege Sidrana kao alibijem."

ČETNIŠ TVO I SRPSTVO

U tužbi koju je preko svojih pravnih zastupnica **Edine Jahić** i **Tanje Hadžagić** Sidran uputio Općinskom sudu u Sarajevu, pozivajući se na Zakon o zaštiti od klevete, navodi se kako "citirani dio teksta predstavlja tešku klevetu, budući da tužitelj (Sidran, op.a.) nije napisao 'ono malo đubre Simić jedini će biti kojeg će poštediti', niti je pozivao na linč, ni na tuženog, ni na bilo koga drugog".

Sidran ističe kako je u svojim objavljenim tekstovima tokom i poslije rata pozivao na suprotno, odnosno na mir i toleranciju te nastavak zajedničkog tolerantnog života među svim građanima Bosne i Hercegovine.

"Dakle, suština ovog spora leži u dvije činjenice: a) tužitelj je insistirao da se u ratu stvari nazovu njihovim pravim imenima, pa je tako zamjerao piscima, među kojima je i tuženi, što ubijanje građana BiH i Sarajeva nazivaju 'vandalizmom' umjesto ubijanjem. Tužitelj je zamjerao i piscima koji zločince i agresore na ovu državu i njene građane nazivaju Srbima, a ne, kako je ispravno, četnicima. Ali tuženi ove zamjerke nije zapamtio. Može se samo pretp-

ABDULAH SIDRAN

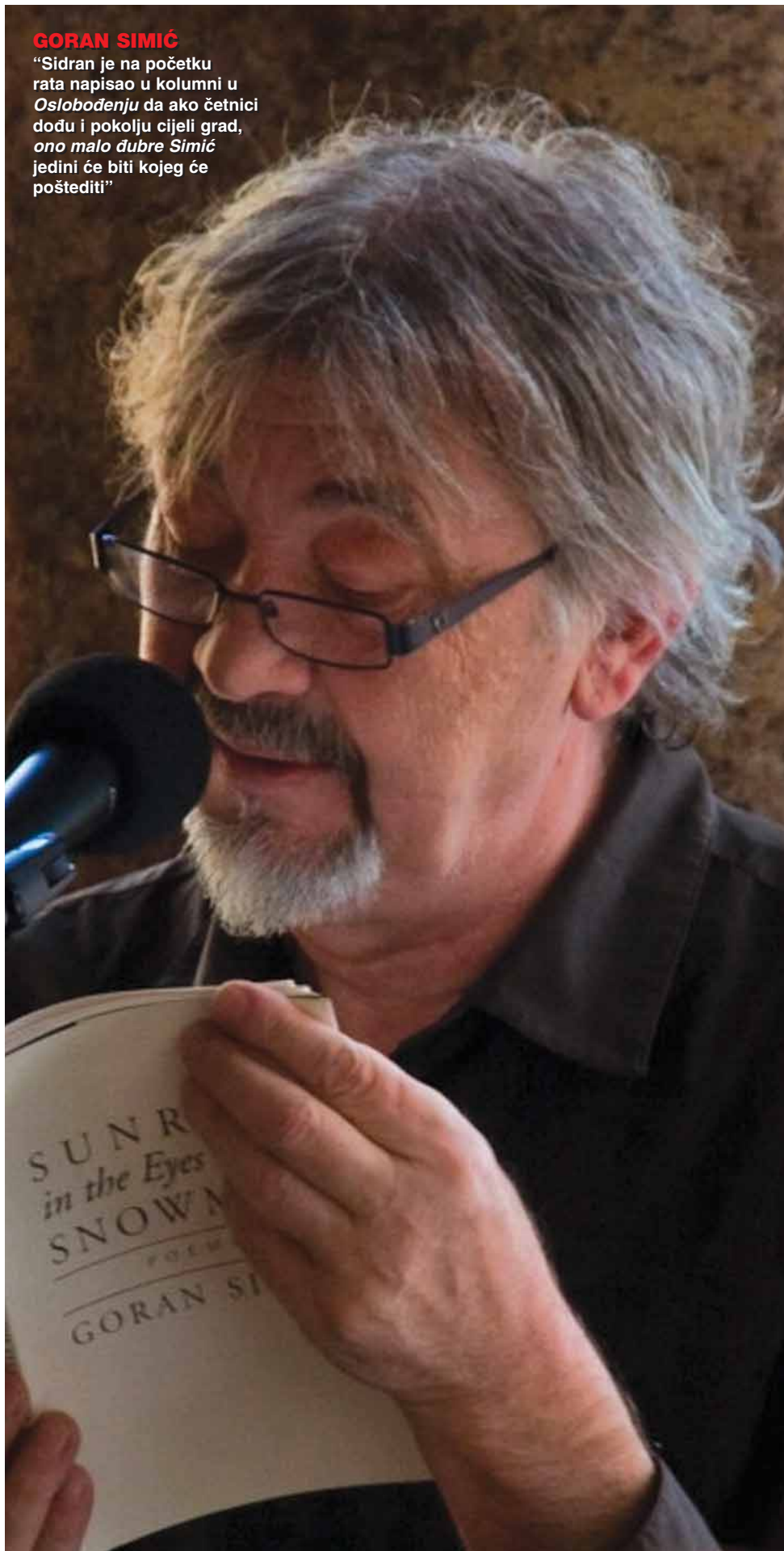
"Nije istina da sam pozivao na linč bilo koga - o tome svjedoče moji tekstovi pisani u opkoljenom Sarajevu"

PJESNICI PRED SUDOM

GORAN SIMIĆ

“Sidran je na početku rata napisao u kolumni u *Oslobođenju* da ako četnici dođu i pokolju cijeli grad, *ono malo đubre Simić* jedini će biti kojeg će poštediti”

ostaviti da tuženi ne vidi razliku između četnika i Srba; b) tužitelj ne samo da nije pozivao na linč, nego je preklinjao da se ne sveti, odlučno tražeći hrišćansko postupanje. Tužitelj se sa svojim perom i autoritetom borio da se nebošnjaci, umjetnici i kulturni radnici, ne vode ‘na kopanje’, smatrajući takve postupke direktnim atakom na bosansku supstancu“, navodi se u tužbi.

Sidran dalje navodi odlomke iz nekoliko svojih tekstova objavljenih u listu *Oslobođenje* 1992. godine u kojima je, kako naglašava, pravio “jasnu distinkciju između četništva i srpstva“, te se zalagao za “nazivanje stvari njihovim imenom“.

UZROK SUKOBA

“Tuženi (Goran Simić, op.a.) nije tužitelju zamjerio na citiranim tekstovima, ali mu je očigledno zamjerio na tekstu objavljenom pod naslovom *Smrt strančarenju – sloboda narodu*, objavljen u *Oslobođenju* 26.06.1993. godine, u kojem se tužitelj protivi da se ubijanje stanovnika Sarajeva naziva ‘vandalizmom s brda’, te da se ubijanje, odvođenje ljudi u logor i sve druge monstruoznosti koje su činili četnici naziva ‘ludim vremenom’. U tom članku tužitelj nastoji ogoliti stvari i reći istinu, dok se tuženi bavi nabavkom cigara, otvaranjem kafane u Domu pisaca, ili jednom rječju, relativizacijom svega što se dešava građanima BiH i iznalaženjem modusa za zadržavanje neutralnog stava i ograđivanje od genocidnog agresora. Književnici bi najviše morali insistirati na preciznom izražavanju. Vandalizam je razbiti kantu za smeće na gradskom trotoaru, a ispaliti granatu u dječiju bolnicu je ubijanje i genocid. ‘Ludo vrijeme’ su tridesete godine i čarlston, a pohod četvrte vojne sile u Evropi na građane koji nemaju ni pračke, a kamoli puške, jeste genocid, zločin i ubijanje“, navodi Sidran u tekstu tužbe koju je poslao na adresu naše redakcije.

Dodaje da je jedan od uzroka sukoba između njega i Simića u tome što se “tuženi (Simić) samopostavio za generalnog sekretara Udruženja književnika BiH“, te da “to Udruženje nije iz svojih redova izbacilo **Radovana Karadžića, Nikolu Koljevića, Vojislava Maksimovića, Ljubomira Zukovića, Miroslava Toholja, Todora Dutinu, Neđu Šipovca** itd.“ Kaže da on, za razliku od Simića, “nema problem u razlikovanju Srba i četnika, Hrvata i ustaša i Bošnjaka i balija”, a kao argument navodi odlomke iz svojih tekstova objavljenih u *Oslobođenju* tokom 1993. godine.

Sidran u sudskoj tužbi od Gorana Simića traži 3.000 KM “na ime naknade nematerijalne štete zbog duševnih bolova nastalih povredom časti i ugleda.” ■

(Priredila M. Radević)